

вѣрѣ прїимемъ, и оуже мнози ѿ насъ къ Еврействѣ вѣрѣ пристѣша. Такожде и Сарацыни на свою насъ вѣрѣ прекаанѣютъ, глаголюще: ѿкъ наша вѣра добрейша есть паче всѣхъ языкъ. Тогѡ ради ѿ насъ, съ нимже старѡ дружба и любовь держимъ, полезнаго намъ ищемъ совѣта, и просимъ, да послете къ намъ нѣкого мѡжа книжна ѿ насъ, иже бы возмогалъ препрѣти Евреѡвъ и Сарацынѡвъ, и аще препрѣтъ, то вашѡ вѣрѣ прїимемъ. Тогда царь Мѣхайлъ съ свѣтѣйшимъ патріархомъ Игнатїемъ, иже вѣ по свѣтомъ Меѡдіи, сотворивше взысканїе ѡ Константинѣ фїлософѣ, призваша его ѿ Олимпійскѣ горы, и желашѡ, да ѣдетъ въ Востры на проповѣдь Христѡвъ. Онъ же, и оумрѣти за Христѡ желавъ, со оусердїемъ на той пѣть избѡлилъ, и молилъ брата своего, Меѡдіа блаженнаго, ѿкъ оумѣвша ѿ части языкъ Славенскїй, да ѣдетъ съ нимъ на апостольское послѣданїе, еже невѣрнымъ просвѣщати свѣтомъ свѣтѣмъ вѣры. Не шречеся оубо и Меѡдіи ѣдти съ нимъ Христѡ ради: и ѣшасѡ ѡба купно пѣти, ѿкъ да той Богослѣвскимъ словесѣ, ѡвъ же Богопрїемною молитвою возмогѡтъ, поспѣшествующей имъ благодати Божїей, спасти дѡшы погнѡвша. Достїгше же до Херсѣна, града Востровъмъ сопредѣльнаго, оумѣдлиша тамъ время довольное, дѡндеже извѣишасѡ добрѣ языкѡ Вострѡскомъ: вѣсѣдовахѡ же Востры языкѡмъ Славенскимъ. Тамъже и жидѡвскомъ языкѡмъ навѣкѡша, и Самаритїанъ нѣкого съ сыномъ тогѡ привѣдѡша ко свѣтѣмъ вѣрѣ и ко крещенїю. Слышавше же ѡ мѡщахъ свѣтаго священномѡченика Влїмента папы Римскаго, ѿкъ въ мѡри лежатъ, безвѣждахѡ епископа Херсѣнскаго ко взысканїю честныхъ тѣхъ мѡщей, ѡ нѣхъже повѣствовѣтсѡ сице: егда Влїментъ свѣтїй ѣзъ Рима въ Херсѣнъ